

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

זכר למחצית השקל

הרה"ג אורן צדוק שליט"א

מחה"ס שו"ת אורן שלחכמים ועוד

כתב הרמב"ם בחיבור (הלכות שקלים א. א, ח), 'מצות עשה מן התורה ליתן כל איש מישראל מחצית השקל בכל שנה ושנה, אפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב, ושואל מאחרים או מוכר כסות שעל כתיפו ונותן מחצית השקל כסף שנאמר 'העשיר לא ירבה והדל לא ימעט וכו'. (שמות ל'). השקלים אינם נוהגין אלא בפני הבית, ובזמן שבית המקדש קיים נותנים את השקלים בין בארץ ישראל בין בחוצה לארץ, ובזמן שהוא חרב אפילו בארץ ישראל אין נוהגין.

ועל אף שאין מצות מחצית השקל נוהגת כיום, מכל מקום נהגו בקהילות אשכנז וספרד ליתן זכר למחצית השקל. ואצלנו לא נהגו כן אלא ליתן צדקה דבר יום ביומו, חדש אדר כשאר חדשים.

אולם כיוון שרבה ההתעוררות בעניין ובפרט שבתוך עמנו אנו שוכנים, יש השואלים כמה שיעור מחצית השקל בימינו, ברצותם לקיים אף הם יתר על מצות צדקה, גם זכרון למעשה ראשון, שאפשר על ידו יחיש לנו ביאת משיח צדקינו.

צורת החישוב הינה כדלהלן, וזה נוגע לכל מקום בו אנו נדרשים לחשבון כסף טהור. כגון במצות פדיון הבן, כתובת אשה וכו'.

שיעור שקל הוא שיעור ארבעה דינרים (מסכת בכורות ה.). וכתב מרן בכסף משנה הלכות ביכורים (פ"ו הלכה ט"ו), ששיעור דינר הוא שיעור אחד וחצי דרהם. ואם כן נמצא ששיעור שני דינרים שהוא מחצית השקל, השיעור הוא שלשה דרהם. ואכן כך פסק להלכה בשולחן ערוך (הלכות פדיון הבן, שולחן ערוך סימן ש"ה סעיף א'), ששיעור חמשה סלעים (עשרים דינרים) הם שלשים דרהם. וכן הוא בשולחן ערוך חשן משפט (סימן פ"ח סעיף א'). נמצא ששיעור מחצית השקל שני דינרים הוא שלשה דרהם. ולכן לענייננו כיוון שאנו אוהים ששיעור דרהם הוא 3.2 גרם (ויש הסוברים ששיעורו הוא שלש גרם, ואכמ"ל), הרי בסך הכללי הוא 9.6 גרם כסף טהור.

כיום מכירת כסף נעשית לפי יחידת משקל המכונה 'אונקיה' שמשקלה הוא 31.1035 גרם. ושער ערך הכסף נקבע לפי בורסת לונדון. ועל כן כדי המושך בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ועשית את המזבח עצי שטים (שמות כז. א)

מובא במדרש תנחומא על פסוק זה בזה"ל: אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: אמר להם שיעשו מזבח העולה, שיהא מכפר על עונותיהם של בני, שקב התניתי עם אברהם אביהם, שאם יחטאו בני, על ידי קרבנות אני מכפר להם, שנאמר: ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת (בראשית ט. ט).

מהו מזבח? מ' מחילה, ו' זכות, ב' ברכה, ח' חיים. העולה, בזכותה אתם מתעלין. וכן שלמה אומר: מי זאת עלה מן המדבר (ש"ש ג. ט). עצי שטים, בזכות אברהם שנאמר (בראשית יח. יח): והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו.

שטים, הם עשוי שטות והקעיסוני בעל, יבואו עצי שטים ויכפרו על שטותן. דבר אחר, שטים, ש' שלום, ט' טובה, י' ישועה, מ' מחילה. חמש אמות ארבו וחמש אמות רחבו. הם קבלו את הלוחות שקתוב בהן עשרת הברות, חמשה על הלוח הגדול וחמשה על הלוח הגדול. ושלש אמות קמתו, כנגד שלשה גזאלין, שנאמר: ואשלח לפניך את משה אהרן וימרם (מכה ג. ד).

ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו (שמות לח. ב). לכפר על אמה שרוממתיה בארבע קרנות בסיני. קרן שלהו, שנאמר: ורם קרן לעמו (תהלים קמת. יד). קרן תורה, קרנים מידו לו וישם חביון עזו (תהלים ג. ט). וקרן בהנה, שנאמר: ותרם כראים קרני (תהלים צב. יא). וקרן מלכות, שנאמר: ומשה לא ידע כי קרן עור פניו (שמות לה. כט). וכתוב: ויהי בישרון מלך וגו' (דברים ז. ט). עכ"ל.

שלושה דברים חשובים נלמדים מעניי המזבח לחינוך ילדים. א. ללמד שמלכתחילה אדם צריך לידע שיכשל ובידו לתקן, כשם שה' ב"ה ידע את אברהם שבניו יכשלו ובידם לתקן ע"י הקרבנות. והוא בגדר 'שבע יפול צדיק וקם' (משלי כד. טו) וביארו המפרשים שהנפילה היא חלק מבנית הצדיק וללא נפילות לא יגיע לכלל צדיק ואכמ"ל בזה.

ב. ללמד כיצד הוא תיקון הדבר, כשם שה' לימד על מעשה הקרבנות, וכפי שכבר ביארו חכמים שמה שנעשה לעגל היה צריך להיעשות לאדם. וכשם שאדם שמתענה תענית יחיד טוב שיאמר בסוף תפילת עמידה במנחה קודם יהיו לרצון השני רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך שבזמן שביהמ"ק קיים, אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ואתה ברחמיך הרבים מכפר. ועתה בעונותינו חרב ביהמ"ק, ואין לנו מקדש ולא כהן שיכפר בעדינו. לכן יהי רצון מלפניך, שיהא חלבי ודמי שנתמעט היום, כחלב מונח על המזבח לפניך ותרצני, כמובא בפוסקים.

ג. ללמד לשים מזכרת לנגד עיניהם לבל יכשלו, כמו שהמזבח רומז לכל זה. כגון, ילד שמדבר ללא רשות בשיעור. שישים נגד עיניו בשולחן מודעה קטנה הנראית לעין, 'אני לא מדבר בשיעור'. ילד שמתעסק ללא רשות במה שנקרה לפניו, ירגיל עצמו לילך עם ידים שלובות תמיד, או יד אחת (ימין) על השניה (שמאל), או ישים ידיו בכיסו בגדיו. וזה מעין מה שאנו נוהגים להניח יד אחת על חברתה לאחר נטילת ידים לסעודה, עד עת ברכת המוציא, למזכרת שלא יתעסק בהם ויתלכלכו.

ובכלל, כדאי ללמוד מדרש זה בשולחן שבת ללמד את הילדים אהבת ה' לעמו, וכאב את בן ירצה, ומכין רפואה לעמו קודם שנותן להם מכה, משא"כ לשאר האומות כמבואר במסכת מגילה דף יג: יעו"ש.

מה שנוהגין בשאר קהילות ליתן לעניים קודם פורים 'זכר למחצית השקל', לא נהגו בתימן, כי חיוב זה אינו אלא בזמן בית המקדש. ומכל מקום, בזמנינו טוב לעשות כן, לחיזוק הישיבות ושאר מוסדות התורה הזקוקים לעזרה, כי הם חיינו ואורך ימינו (שע"ה סי' קכ"ב ה"ז). וכבר הורה הרב שליט"א שיש דין של 'בני עדתך קודמין'. ע"כ ניתן להעביר זאת לקיום המוסדות בטל: 050-4150896 / 03-9097022

מחידושי רבותינו

הרה"ג אורן צדוק שליט"א
מתוך תשובת כת"י

אופנים שונים השכיחים בקריאת המגילה שיש בהם חשש של קראה מקצתה על פה

קיימא לן להלכה, קראה מקצתה על פה יצא בדיעבד, וכן מדוייק בדברי

הרמב"ם (פ"ב מהל' מגילה ה"י), וכן פסק מרן בשולחן ערוך (סימן תר"צ סעיף ג'). וכאשר מדובר

בשליח ציבור הקורא כך לרבים, נמצא מקלקל הוא לא רק לעצמו אלא אף לאחרים. הן כאשר קורא כך את מקצתה, שנמצא על ידי כך שיוצאים הציבור ידי חובה בשמיעתם בדיעבד, וכל שכן כאשר קורא כך את רובה, שאינם יוצאים כלל ידי חובה. והנה אופן זה יתכן, לא רק כאשר קורא את מקצת תיבותיה בעל פה ממגילה שאינה כתובה כולה, אלא אף כאשר כולה כתובה לפניו כהלכתה, יתכן הדבר שיהא קורא על פה, וכדלהלן.

מסתבר הדבר, שכאשר הקריאה בפועל נעשית בפרק זמן ניכר לאחר שראה את הכתוב לפניו במגילה, שנחשבת קריאה זו כקריאה הנעשית בעל פה. שהרי קריאתו כעת נעשית מזכרון מה שראה בה קודם לכן. ודומה הוא למי שעוצם עיניו לאחר ראותו הנכתב ואומרה בפיו מתוך הזכרון. ומצב זה שכיח בקוראי המגילה, כאשר קריאתם הינה רצופה ומהירה, ונטיית הלב להיות עיניהם מקדימות את הנכתב מספר תיבות קודם הקריאה, כדי להיות ערוך ומוזמן בחילוק תיבות וקדוק טעמים קודם קריאתן בפועל, ולפי האמור דבר זה אינו נכון.

ועוד יש להעיר שהחזונים קוראי המגילה, בקיאים מאוד בקריאת פסוקי המגילה וטעמיה, עד כדי יכולת קריאה רציפה של פרקים שלמים בעל פה מתוך הזכרון, שהוא תוצאה של שינון רב חזור ושנה. ועל כן יש להעיר את תשומת לבם בנתינת הדעת, שלא תהיה קריאתם בכלל קוראה על פה. היות שעקב כך, אין כל תיבה ותיבה נקראת מתוך הכתב אלא מתוך הזכרון. ועל כן צריך שיראו להעמיד את עצמם על הדבר, שכל תיבה תהא נקראת ממש מתוך הכתב, ודבר זה דורש הכנה גדולה ומקדימה לכך, לכרף את יצרם להשתעבד.

ועוד ב"ה שלישייה, שאף אם יהיה מקפיד כאמור על האופנים האמורים כראוי, במשך כל קריאתה הארוכה של המגילה, מכל מקום צריך הדבר יתר תשומת לב וחיוק, שבסיום קריאת כל עמודה מן המגילה, שלא יהא מרים את מבטו אל תחילת העמודה הבאה, טרם כלותו לגמרי את קריאת הנכתב בעמודה שסיים כעת. והחשש כדבר האמור, שיהא מגביה את עיניו קודם שסיים לקרוא את השיטה האחרונה שבעמוד, בסומכו על זכרונו במה שראה רגע קודם לכן (או שלא ראה כלל, והוא פרי מפירות זכרונו הברוך, כאמור למעלה).

וחשש זה מצוי ביותר במקום שהפסוק ממשיך בעמודה הבאה כגון במגילות 'המלך', ומגילות אחת ועשרים שורות ואף יותר. ולא רק בהם שייך חשש זה אלא אף במגילות 'סוף פסוק', היינו שמסתיימת העמודה בסוף פסוק. שהרי אינו עוצר בסיימו את הפסוק כמו בקריאת ספר תורה, אלא ממשיך באותה נשימה לחבר אליו את תחילת הפסוק הבא. וקרוב לוודאי שאם אינו עומד על המשמר להכריח את עצמו בדבר, שלא לעבור לעמודה הבאה טרם כלותו את קריאתו בקודמת, הרי זה נכנס בחשש נכשל ומכשיל.

ומחשש זה עצמו נהגו סופרי דידן לסיים את העמודות שבספרי התורה בסוף פסוק, כדי שלא יהא נמצא קורא על פה את התיבות האחרונות שבעמודה הקודמת, תוך כדי הרימו את ראשו ומבטו על מנת לסיים את הפסוק בעמודה הבאה. ובספר תורה בלבד איסור שמענו, שנמצא על ידי כך קורא את קריאתו על פה, ועובר על איסור דברים שבכתב אי אתה רשאי לאמרם בעל פה, לדעת הרמב"ם (פ"ב מהל' תפילה ה"ח). שלשיטתו איסור זה נאמר בקריאת ספר תורה בלבד, מה שאין כן בשאר כתבי הקדש כולל מגילת אסתר. וכן כתב בדעתו בשו"ת חקרי לב (חאו"ח סימן י"ד). וכן היא דעת אורחות חיים (הלכות מאה ברכות סימן י"ד) שכתב, זיבירושלמי (פ"ו מיומא ה"א) מפרש דוקא בספר תורה שמה יאמרו חסר משם, אבל בתפלות אין לחוש כלל. וכ"ה בספר כל בו (סימן י"ג), ואבודרהם (סדר שחרית של חול).

וחלוקה זו של הפסוקים הינה על פי הספר הידוע שהיה במצרים, ממנו הגיה הרמב"ם את ספרו כמבואר בתחילת פ"ח מהלכות ספר תורה, וממנו העתיקו סופרי התיגאן את ספריהם, וכמבואר טעם זה בדברי מו"ר שליט"א בבארות יצחק (ח"א עמ' ק"ט ד"ה ועייין). ואף שבספרי תורה עובר על איסור לעומת האמור כאן, שהרי אף אם קרא הרבה תיבות על פה יצא ידי חובה כל שהוא מקצתה של המגילה, מכל מקום עדיין לא איפרק מחולשא בהיותו נחית מאיגרא רמה, אופן של לכתחילה, למצב של דיעבד. ואם הוא קורא לציבור, הדבר חמור שבעתיים. ונוסף על כל האמור, מנהיגו ידוע כדעת הגאונים והרמב"ם, שלא לפשוט את המגילה קודם קריאתה, אלא מה שצריך כעת לקרוא הרי הוא פושט ונעוין בזה באורך מש"כ בענין זה לעיל תשובה סימן כ"ג. ונמצא על ידי כך, שאין העמודה הבאה גלויה ונראית לפניו טרם קריאתה, אלא גלולה וכרוכה אחוזה בידו השמאלית.

ואשר על כן, לאחר שהסבנו למעלה את הלב והדעת, לקרוא את סיומת העמודה למטה עד כלותה, מבלי להרים את מבטו ממנה. אם כן נמצא עלול הוא ביותר כעת, להיותו קורא על פה את התיבות הראשונות שבעמודה הבאה, עד שיהא משחרר את המגילה מאחיזתה כדי לפשטה. ואף שהוא רגע כמימריה, מכל מקום כדי להיכלל בכלל קראה מקצתה על פה, מספיק הוא אפילו בתיבה אחת, וכיוון שקריאתה הינה במרוצה, תיתכן קריאה באופן זה אפילו במספר תיבות.

ולכן יש ליידע את החזן קורא המגילה, באלו האופנים הנזכרים, לקרוא מתוך הכתב תיבה בתיבה אף כשיודע את הקריאה בעל פה. וכן שלא יקדים תוך כדי קריאתו לראות את התיבות הבאות, על מנת שימצא עצמו מוכן לראות, היכן עומד היכן שובר היכן סוף פסוק וכו', שהרי נמצא על ידי זה שלא קראם מן הכתב אלא מן הזכרון, והרי הוא בכלל קראה מקצתה על פה. וכן בהגיעו בקריאתו לקראת סוף העמודה, לא יהא מגביה ראשו על מנת לתכוף קריאת העמודה הבאה, טרם שסיים קריאת התיבות האחרונות ממנה. אלא רק לאחר שחתם הקריאה מעמודה זו לגמרי מן הכתב, יקרא מן הבאה אחריה. ותוך כדי הקריאה קודם עוברו אל העמודה הבאה, יפתח לאט את

פתרונות לפרשת 'תרו'
אחודה חידה! 'אלד'ים, שם ה' ב"ה,
דיינים, ולהבדיל אלף אלפי הבדלות
אלהים אחרים.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: טרם נפתרה!
הזוכה בהגרלה: .

אלהים חידה!
נתן לקח
לא נתן לא לקח
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לעילוי נשמת

מרדכי בן שלמה חסיד

ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב

ואודליה בת מנשה

לרפואת

יוסף בן משה דנין

בשכחע"י

מהליכות אבותינו

לבוש אחיד תוספת צניעות

בין הדברים המיוחדים אשר הילכו בהם אבותינו הקדושים, הוא יחוד מלבושי הנשים, אשר כולם לבשו לבוש אחיד. וכך כתב מוהר"ר עמרם קרח זצ"ל בסערת תימן עמ' קי"ז בזה"ל: הנשים נוהגות צניעות גדולה בכל הליכותיהם, וביותר נשי אנשי המדינות. מלבושיהם מתקנים וארוכים, מכסים כל גופם. וכולם צבועים שחורים, והחדשים לשבתות וי"ט, או כשילכו לבתי החתונות, והבלויים לימות החול. עכ"ל. דבר זה מעלתו מרובה, אשר מלבד זאת שאין אשה מתקנאת בחברתה וחומדת להיראות בצבעים שונים, ונמנעות צרות רבות של קנאה שנאה ותחרות ובזבוז ממון רב. הוא גם מונע גרימת הסתכלות עליה, שכולן נראות אותו דבר, והצניעות והקדושה גוברת. אשריהן אמותינו הקדושות והצנועות, ואשרי הממשיכות דרכיהן.

הכריכה מן העמודה הבאה, כדי שתהא מוכנה לקריאה מיד מתוך הכתב, אולם לא יפתח הרבה כדי שלא יהא בכלל פושטה וקוראה. ואם יש את היכולת בידו להורות באצבעו תוך כדי קריאת המגילה, מה טוב, שבזה יוצא מכל חשש קריאה בעל פה, היות שענינו על הכתב כל משך קריאתו את המגילה.

ותכלת וארגמן (סמות כה. ד)

תת"ן חדרים יש בגיהנם כמנין תכלית כמו שהובא בס' הפליאה. ובאלו החדרים לילך אפילו צדיק גמור להעלות נשמתם של רשעים כמבואר בכמה מקומות. ויש בהם תק"ף שאינן תוקפא דינא ונשארו ר"ע וכשם כן הם. ויש מלאך א' ששמו יהושע, ובידו שעה וכותב על מצחו השם הנק' את"ה. ואז אפילו באותן חדרים ר"ע אין שטן ואין פגע רע. ולדעת זה הסוד גילה לנו דוד המלך ע"ה גם כי אלך בגי"א צלמו"ת גי' תק"ף לא אירא ר"ע מאותן ר"ע חדרים מחמת כי אתה עמדי השם של את"ה שכתוב על מצחי. ומי כותב. ומפרש עימדי ש'בתך ו'משענתך ה'מה ינחמוני והענין פלא.

(אור תורה/ משם מהר"ר יחיא יעיש ז"ל)

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ו הוא וב"ב

בדרכיהם אתהלך...

מקימי מעפר דל (ח"ב)

אמר להם, כתוב שברו על ה' אלדיו. כמדומה לכם שאין אני יכול לפרנס את עצמי. אבל כתוב, עליך השלכת מרחם ממעי אמי אתה גווי. תראו מה שאני עושה.

קרא לאחד מבניו, כי היו לו שני בנים, שלום וסעדיה. אמר לו, בני, לך קח לי מלא הכור עפר מקרקעית הַחוץ. הלך ולקח והגיחה על האש, ונפח באש, והנה נמס ונעשה כמים. שפכו אל כלי הצורף, ונגלד ונעשה תיפה של זהב.

אמר לו, בני, לך אל השוק אל הסוחרים, לראות כמה יתנו דמים בה. הלך וחזר בפתע פתאום. אמר לו, נתנו בו ארבע מאות וחמשים ריאל כסף. אמר, בני, קח הפצירה פים, וטחן אותה דק לעפר והחזירה למקומה, לא בעינא. צריך דרך הבריות, ולא בעינא מעשה נסים. בעינא דלא יצריכנו לזולתו.

געו כולם בבכיה, הלכו להביא יין וקליות. אמר לו, וכך צריך האדם לקבל גזרת מלכו בשמחת לב, שנאמר ויין ישמח לבב אנוש. התחילו להסב, ופתח הרב הנוכר לעיל בשיר שדי אמור נא די לגלותנו בדמעות שלישי, עין במר בוכה ולב שמח. סעדו כולם עם אנשי הבית.

אחרי הסעודה, והנה גוי דופק על הדלת ושואל, איפה דאוד אלקאפח הסייג. נכנס, יש לו מלוא תרמילו שברי כסף ושברי נחושת. מוכן ממנו בזול, ואותם שברי הנחושת ומצאו זהב, ונתפרנס מהם ימים רבים.

(יקרא הדורות' עמ' ר"ס)

תפארת בנים

כ'עטרת חיים' מעודדים ומחזקים לשמר המנהג להניח תפילין מכנן 10-9 כפי המבואר בגמרא ברמב"ם ובש"ע, ע"כ יצאו התלמידים המניחם תפילין לתפילה בקברי התנאים במירון וטיול גיפים בצפון הארץ כאשר עזרו להתפלל בקבר ישעיה הנביא, ואף שיחקו ברובה קליעה למטרה

26/02/2020

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

המשך מהעמוד הראשון

לברר את שווי גרם כסף, יש לבדוק בכמה נמכרת אונקייט כסף באותה העת, ולחלקה לגרמים כדי לידע כמה עולה כל גרם. ולדוגמא ברגע כתיבת שורות אלו מחיר אונקיה הוא 18 דולר ארצות הברית בדיוק, ושער היציג של הדולר הוא 3.44 שקל. כך שיצא שמחיר אונקיה הוא 61.92 ₪. וכעת נחלק סך זה ל-31.1035 גרם שהוא משקל האונקיה כדי לידע כמה עולה גרם, יצא לנו 1.99077 שקל לכל גרם כסף. אם נכפיל ב-9.66 גרם שהוא שיעור מחצית השקל כאמור, נקבל 19.111 ₪. כעת נוסיף 17 אחוז מע"מ, שהרי הצורך שיהיה זמין ליתנו, ונקבל 22.36 ₪. עליו נוסיף עוד 10 אחוז תיווך של החלפת הכסף בש"ח, נקבל 24.59 ₪ שהוא שיעור מחצית השקל המדויק לאותה שעה. והצורך הוא שיהיה שיעורו כן ברגע הנתינה. ובודאי עם ישראל קדושים נותנים כהנה וכהנה ואנו לא באנו אלא לשער שיעורו כמה הוא.

וכתב מורנו ורבינו בשולחן ערוך המקוצר (סי' קכ"ב ה"ז): מה שנוהגין בשאר קהילות ליתן לעניים קודם פורים זכר למחצית השקל, לא נהגו בתימן, כי חיוב זה אינו אלא בזמן בית המקדש. ומכל מקום, בזמנינו טוב לעשות כן, לחיזוק הישיבות ושאר מוסדות התורה הזקוקים לעזרה, כי הם חיינו ואורך ימינו.

חכמי תימן

הרב שלמה בן חסן פנחס זצ"ל נולד בישוב רבאט אללקלעה במחוז ירים בשנת תרנ"ט. למד תורה אצל הרב חיים פנחס והוסמך לשחיטה ע"י הרב יחיא נחום.

שמש רב הקהילה לפני עלייתו ארצה בעלייה הגדולה.

שקדן בתורה וביתו שמש בית ועד לחכמים.

עסק רבות בהצלת יתומים מידי המלכות, ודאג לגדלם ולחנכם עד עת נישואיהם.

התגורר בראש העין ונפטר

בשבט
ה'תשמ"ג.

הזדמנות נדירה!!

ידועה מעלת לימוד תורה בפורים ובפרט של תשב"ר. ע"כ בעה"ת ילדי התשב"ר של התלמוד תורה, ילמדו במשך שעה בליל פורים לאחר קריאת המגילה.

המעוניין שהלימוד יהיה להצלחה / לרפואה / לע"ג וכיו"ב. יצור עמנו קשר בטל:

050-4150896

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד

רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א

בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,

עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשפ"א הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + סכפ

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים, סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים, פרטים בפל': 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה